

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4706/2020
02.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милан Марковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 642/2020 од 10.06.2020. године, у седници одржаној 02.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 642/2020 од 10.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 1320/19 од 10.12.2019. године, тужбени захтев је делимично усвојен и обавезана тужена да тужили плати 231.074,95 динара са законском затезном каматом од 21.05.2016. године до исплате. Одбијен је тужбени захтев преко досуђеног износа, а до захтеваних 234.713,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.11.2005. године до исплате и у делу потраживане законске затезне камате на 231.074,95 динара почев од 19.11.2005. године до 21.05.2016. године. Обавезана је тужена да тужили накнади парничне трошкове од 13.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 642/2020 од 10.06.2020. године, жалба тужене је усвојена и пресуда Основног суда у Сомбору П 3020/19 од 10.12.2019. године, у побијаном усвајајућем делу одлуке о главној ствари и делу одлуке о трошковима поступка, преиначена на тај начин што је одбијен тужбени захтев тужиле којим је тражено да се тужена обавезе да јој плати 231.074,95 динара са законском затезном каматом од 21.05.2016. године до исплате, као и да јој накнади трошкове поступка од 13.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Жалба тужиле је одбијена и пресуда Основног суда у Сомбору П 1320/19 од 10.12.2019. године у побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари је потврђена. Обавезана је тужиле да туженој накнади трошкове жалбеног поступка од 12.000,00 динара. Одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 15.07.2019. године, са захтевом за исплату 234.713,00 динара, што је динарска противвредност од 1.993,65 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, реч је о посебном поступку у споровима мале вредности који је регулисан одредбама чланова 467-479. Закона о парничном поступку. Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

То значи да посебна одредба Закона о парничном поступку о недозвољености ревизије у поступку о споровима мале вредности искључује примену опште одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Обзиром да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић